

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
29.01.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Рябішина Андрія Олександровича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Полтавського апеляційного суду **Рябішина Андрія Олександровича** (далі – Кандидат), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Кандидат на посаду судді умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомив неповні відомості у деклараціях родинних зв'язків.

(підпункт 3.2 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Положення ч.1 ст.61 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” зобов'язують Кандидата, який працює суддею, щорічно подавати декларацію родинних зв'язків.

У такій декларації зазначаються відомості про осіб, з якими у судді є родинні зв'язки, якщо такі особи є або протягом останніх п'яти років були, зокрема, депутатами сільської або селищної ради (підпункт “і” п.2 ч.2 ст.61 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”).

Так, згідно з відомостями офіційного [веб-сайту](#) Центральної виборчої комісії України, дружина Кандидата була обрана депутатом Надержинщинської сільської ради Полтавського району Полтавської області на місцевих виборах 07.08.2016.

Вказаний факт також підтверджується наявними на сайті НАЗК електронними деклараціями особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2016](#) та [2017](#) роки, які подала дружина Кандидата.

Проте Кандидат послідовно не відображає інформацію про наявність у його дружини статусу депутата сільської ради у деклараціях родинних зв'язків, що були подані

Кандидатом до [Вищої ради правосуддя](#) та [Вищої кваліфікаційної комісії суддів України](#).

При цьому, відповідно до ч.6 ст.61 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” подання суддею у декларації родинних зв’язків недостовірних (у тому числі неповних) відомостей має наслідком дисциплінарну відповідальність, встановлену цим Законом.

2. Кандидат на посаду судді безпідставно допустив значні розбіжності у відомостях, поданих у майнових деклараціях за різні або ті самі періоди.

(підпункт 4.7 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. Земля.

Згідно з відомостями Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (додаток 1), Кандидат є власником двох земельних ділянок:

- 1) для ведення особистого селянського господарства - площею 0,2079 га, яка була набута 02.02.2016;
- 2) для будівництва і обслуговування житлового будинку (присадибна ділянка) - площею 0,1409 га, на яку 20.12.1994 було видано Державний акт на право приватної власності на землю.

Обидві земельні ділянки розташовані в с. Божківське Полтавського району Полтавської області, межують одна з одною, а їхня загальна площа становить 0,3488 га.

Водночас у декларації про майно, доходи, витрати і зобов’язання майнового характеру за [2014](#) рік Кандидат вказує, що у його власності перебувають земельні ділянки площею 3000 м кв., тобто меншою площею.

Крім того, в деклараціях особи, уповноваженої на здійснення функцій держави або місцевого самоврядування за [2015](#), [2016](#) та [2017](#) роки Кандидат вказує, що право власності на земельну ділянку площею 0,1409 га він набув лише 08.12.2014, коли зареєстрував відомості в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. Але ця інформація є некоректною, оскільки датою набуття Кандидатом права власності на зазначену земельну ділянку слід вважати дату видачі йому відповідного державного акту на право приватної власності на землю, тобто 20.12.1994.

2.2. Садибний житловий будинок.

За даними Держреєстру речових прав на нерухоме майно Кандидат є власником розташованого в с. Божківське Полтавського району Полтавської області садибного (індивідуального) житлового будинку загальною площею 150,1 м кв., житловою площею 70,4 м кв., складовими частинами якого є літня кухня, сарай, альтанка і вбиральня, а також господарські споруди (ворота, хвіртка тощо).

У декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання майнового характеру за [2014](#) рік Кандидат відображає інформацію про цей садибний будинок, вказуючи його показники загальної і житлової площі. А разом зазначає і про право власності на інше нерухоме майно: чотири об'єкти площею 44,8 м кв., 49,9 м кв., 2,25 м кв. та 8,53 м кв. (сукупно - 105,48 м кв.).

Під кутом зору розсудливого спостерігача можна обґрунтовано припустити, що ці чотири об'єкти нерухомого майна є господарськими будівлями, які входять до складу садибного будинку, про що свідчить площа кожного з них. Однак, реалістичність такого припущення жодним чином не підтверджується наступними деклараціями Кандидата.

У деклараціях за [2015](#), [2016](#) та [2017](#) роки Кандидат зазначає, що він є власником не тільки житлового будинку площею 150 м кв., але й інших господарських (присадибних) будівель площею 155 м кв. При цьому, датою набуття всіх цих об'єктів нерухомості Кандидат зазначає 06.01.2015, а їхня сукупна площа становить 305 кв.м.

Водночас відомостями Державного реєстру речових прав на нерухоме майно не підтверджується наявність у власності Кандидата об'єктів нерухомості такою площею. А це, у свою чергу, в цілому ставить під сумнів правдивість задекларованих Кандидатом даних, що не може залишитися поза увагою Громадської ради доброчесності та не знаходить схвалення з боку її членів.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення з боку Кандидата.

1. Приватизація земельних ділянок дочкою та зятем Кандидата.

Протягом 2015-2016 років дочка та зять Кандидата набули у приватну власність дві земельні ділянки площею по 0,15 га кожна у с. Божківське Полтавського р-ну Полтавської області, що підтверджується даними Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (додатки 2 і 3).

Обидві земельні ділянки межують із земельними ділянками, що належать Кандидату.

З огляду на те, що дружина Кандидата упродовж останніх кількох років є депутатом Надержинщинської сільської ради Полтавського р-ну, до якої відноситься с.Божківське, вона мала змогу брати участь у відповідних голосуваннях сільської ради щодо прийняття рішень про передачу земельних ділянок у власність громадян. Таким чином, існують обґрунтовані підстави для припущення, що дружина Кандидата могла використати власні повноваження на користь доньки та зятя Кандидата.

З огляду на це, вважаємо це питання таким, що заслуговує бути предметом розгляду ВККС України під час співбесіди із Кандидатом.

2. Сумнівне збільшення площі земельної ділянки дочкою Кандидата через суд.

Згідно з рішенням Полтавського районного суду Полтавської області від 25.04.2016 у справі [№545/1828/16-ц](#), за дочкою Кандидата було визнано право власності на земельну ділянку площею 0,25 га, розташовану у с. Божківське Полтавського р-ну Полтавської області.

При цьому, як випливає із тексту рішення, перед зверненням до суду дочка Кандидата успішно приватизувала земельну ділянку площею 0,15 га, проте у подальшому просила суд збільшити її площу до 0,25 га на достатньо сумнівних підставах: було з'ясовано, що вона фактично користувалася більшою за площею ділянкою, аніж приватизувала.

Вважаємо, що така ситуація потребує детальних пояснень з боку Кандидата.

3. Сумнівна позика від дружини начальника відділу обласної прокуратури.

У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2017](#) рік Кандидат зазначив про отримання позики в розмірі 100.000 гривень від Живилю Людмили Вікторівни.

Ця ж інформація підтверджується відомостями аналогічної декларації за [2017](#) рік, яку подав начальник відділу ведення ЄРДР та інформаційно-аналітичної роботи Прокуратури Полтавської області Живилю Яків Маркович, який зазначив про надання його дружиною відповідної позики третім особам.

Разом із тим, згідно з відомостями декларації Живилю Я.М. за [2016](#) рік розмір отриманого річного доходу його дружини був меншим за суму наданої у 2017 році позики, що викликає сумніви у її спроможності бути позикодавцем.

Водночас Кандидат в анкеті для участі в конкурсі до Верховного Суду вказав, що не має жодних невиконаних зобов'язань, а тому це питання потребує пояснень з його боку.

Громадська рада доброчесності звернулася до Кандидата за поясненнями, однак станом на час затвердження цього висновку відповіді від Кандидата не надійшло.

Додатки:

1. Інформаційна довідка з Держреєстру речових прав на нерухоме майно щодо Кандидата.
2. Інформаційна довідка з Держреєстру речових прав на нерухоме майно щодо дочки Кандидата.
3. Інформаційна довідка з Держреєстру речових прав на нерухоме майно щодо зятя Кандидата.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

29.01.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 15-ма голосами з 19 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Жернаков Михайло
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Марчук Антон
- 5) Маселко Роман
- 6) Моторевська Євгенія
- 7) Остапенко Дмитро
- 8) Савчук Андрій
- 9) Середа Максим
- 10) Смалюк Роман
- 11) Стригун Дмитро
- 12) Соколенко Наталія
- 13) Сухоставець Роман
- 14) Шепель Тарас
- 15) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)